

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/28/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520010253
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8520010253.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL. M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.11.2025, v trestnej veci proti obž. A. B., pre zločin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c/, ods. 5 písm. b/ Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 30.06.2025, sp. zn. 1T/59/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku zamietla odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Stará Ľubovňa podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku oslobodil obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom A. XXX, E. C. D., spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa zo dňa 14.08.2020, podanej pod č. Pv 77/19/7710-44 súdu dňa 14.08.2020, pre skutok právne kvalifikovaný v podanej obžalobe ako zločin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c/, ods. 5 písm. b/ Trestného zákona účinného do 05.08.2024, ktorého sa v zmysle podanej obžaloby menovaný obžalovaný mal dopustiť tak, že: „v presne nezistenej dobe od 02.05.2018 do 10.10.2018 z pozemku nachádzajúceho sa mimo zastavaného územia obce v k. ú. F., obec F., E. C. D., parc. č. KN-C 1840, ktorého je vlastníkom, bez akéhokoľvek súhlasného záväzného stanoviska alebo vyjadrenia príslušného orgánu ochrany prírody v zmysle § 6 ods. 2, § 9 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. l/, písm. p/ zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, vedome a úmyselne odstránil vegetačný kryt o výmere najmenej 5099 m², čím zničil komplex biotopov európskeho významu, a to Porasty borievky obyčajnej – kód SK: Kr 2, kód NATURA: 5130, a to v podiele 40 % plochy odstráneného vegetačného krytu, Suchomilné travnobylinné a krovinné porasty na vápnom substráte – kód SK: Tr 1, kód NATURA: 6210, a to v podiele 50 % plochy odstráneného vegetačného krytu a Pionierske porasty zväzu Alysso-Sedion albi na plytkých karbonátových a bázických substrátoch – kód SK: Pi 5, kód NATURA: 6110, a to v podiele 10 % plochy odstráneného vegetačného krytu, čím porušil § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, a činom spôsobil Slovenskej republike ekologickú ujmu zodpovedajúcu spoločenskej hodnote zničených biotopov spolu vo výške 143.674,53 eur“, pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku okresný súd poškodenú Slovenskú republiku, zastúpenú Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky – Okresným úradom Stará Ľubovňa, s nárokom na náhradu škody uplatneným z titulu spôsobenej ekologickej ujmy, odkázal na konanie pred príslušným orgánom štátnej správy podľa § 27 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie okresný prokurátor. Odvolanie bližšie písomne odôvodnil, pričom v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd rozhodnutie o oslobodení obžalovaného spod obžaloby v podstate odôvodnil absenciou zavinenia zo strany obžalovaného.

K rozhodnutiu okresného súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby v prvom rade poukázal na skutočnosť, že okresný súd si nekriticky osvojil obhajobu prezentovanú obhajcom obžalovaného a zároveň vo svojom rozhodnutí spochybnil výsledky dokazovania vykonaného zo strany OČTK, ktoré nepochybne svedčia o vine obžalovaného.

V tomto smere nemohol súhlasiť so záverom okresného súdu, že z obsahu výpovedí vypočutých svedkov vyplývajú len náznaky toho, že príslušné práce na dotknutej parcele mali byť vykonávané na pokyn zo strany obžalovaného, nakoľko z pohľadu prokuratúry bolo vykonaným dokazovaním bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že príslušné práce na dotknutej parcele boli vykonané na pokyn zo strany obžalovaného, čo vyplýva z výpovedí svedkov G. H., I. J. K., J. C. a A. A. L. K., ktorí svojimi výpoveďami potvrdili vykonávané činnosti na dotknutej parcele a je irelevantné, že neuviedli konkrétne časové súvislosti skutku, nakoľko hodnotenie výpovedí v kontexte ďalšieho vykonaného dokazovania vytvára jednoznačný záver o tom, že činnosti na predmetnej parcele boli vykonané na základe pokynu obž. A. B..

Konkrétne svedkyňa G. H. ak nepriamy svedok potvrdila, že počula, že predmetnú činnosť vykonal obžalovaný a obdobne aj svedok J. C. potvrdil vykonávanie prác na predmetnej parcele samotným obžalovaným, keďže uviedol, že „...nevie, či mal obžalovaný povolenie“, teda G. H. a J. C. nepriamo usvedčili obžalovaného zo spáchania skutku, ktorý je mu kladený za vinu.

Obdobne z obsahu výpovede B. C. vyplýva, že predmetná parcela bola pred privezením bágra v lete v roku 2018 zarastená – nepoškodená, pričom svedok zároveň potvrdil, že na parcele prebiehala ťažba zo strany spoločnosti B., C., reps. o jej vykonaní rozhodol konateľ – obžalovaný A. B..

Taktiež ďalší zo zamestnancov obžalovaného L. M. vo svojej výpovedi potvrdil, že v mesiacoch október a november 2018 sa na mieste nenachádzal žiaden porast a časť kopca už bola odkopaná.

V nadväznosti na výpovede uvedených svedkov a k záveru okresného súdu, kde súd konštatuje, že z dotknutých výpovedí vyplývajú náznaky toho, že príslušné práce na dotknutej parcele mali byť vykonávané na pokyn zo strany obžalovaného je potrebné uviesť, že z prezentovaných výpovedí jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že príslušné práce na dotknutej parcele boli vykonávané na pokyn obžalovaného a boli vykonané pred mesiacom október 2018.

K ďalšej časti odôvodnenia oslobodzujúceho rozsudku, kde okresný súd cituje príslušne ustanovenia zákona č. 543/2002 Z. z. – zákon o ochrane prírody a krajiny (ďalej len „ZOPK“) a kde súd konštatuje, že na strane obžalovaného nemožno vyvodiť akékoľvek zavinenie je potrebné uviesť, že s takto prezentovaným záverom okresného súdu nemožno v žiadnom prípade súhlasiť, a to z dôvodu, že obžalovanému je obžalobou kladené za vinu, že „bez akéhokoľvek súhlasného záväzného stanoviska alebo vyjadrenia príslušného orgánu ochrany prírody v zmysle § 6 ods. 2, § 9 ods. 1 písm. b/, d/, l/, p/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov chcene, plne si uvedomujúc protiprávnosť svojho konania, odstránil vegetačný kryt a zničil špecifikovaný komplex biotopov európskeho významu, čím porušil § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov“, nakoľko je preukázané, že obžalovaný konal s priamym úmyslom vykonať práce na dotknutej parcele bez vyjadrenia príslušného orgánu ochrany prírody.

Okresný súd svoje rozhodnutie o oslobodení odvodnil existenciou vyjadrenia Okresného úradu Stará Ľubovňa, odbor starostlivosti o životné prostredie, sp. zn. OU-SL-OSZP-2018/007927-002 zo dňa 04.10.2018 a podania Okresného úradu Stará Ľubovňa, odbor starostlivosti o životné prostredie č. OU-SL-OSZP-2018/008689-002 zo dňa 17.10.2018.

K vyjadreniu zo dňa 04.10.2018, sp. zn. OU-SL-OSZP-2018/007927-002 uviedol, že z jeho obsahu vyplýva nie len to, že Okresný úrad Stará Ľubovňa, odbor starostlivosti o životné prostredie k vydaniu územného rozhodnutia nemá pripomienky, ale zároveň aj to, že okresný úrad od žiadateľa vo vyjadrení požadoval, aby projektová dokumentácia k vydaniu stavebného povolenia bola doplnená o údaje ohľadom vzniknutých odpadov (výkopovej zeminy – zemina a kamenivo) a uvedenie množstva a ako sa s nimi bude nakladať (v smere zhodnotenia , či zneškodnenia). Je nesporné, že predmetné vyjadrenie žiadnym spôsobom nenahradiť územné, ani iné zákonom predpokladané rozhodnutie

a taktiež nenahradilo súhlasné záväzné stanovisko alebo vyjadrenia príslušného orgánu ochrany prírody v zmysle § 6 ods. 2, § 9 ods. 1 písm. b/, d/, l/, p/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov tak ako je to obžalovanému kladené za vinu, nakoľko vyjadrenie podľa § 9 ods. 1 ZOPK bolo až obsahom rozhodnutia zo dňa 17.10.2018.

K podaniu sp. zn. OU-SL-OSZP-2018/008689-002 zo dňa 17.10.2018 mal za potrebné uviesť v prvom rade, že predmetné vyjadrenie bolo vydané až dňa 17.10.2018, teda 7 dní po časovom vymedzení skutku, ktorý je tak v uznesení o vznesení obvinenia, ako aj v podanej obžalobe vymedzený časovým obdobím od 02.05.2018 do 10.10.2018 a z tohto dôvodu je jeho obsah z hľadiska posúdenia viny obžalovaného právne irelevantný.

Je síce pravdou, že vyjadrením zo dňa 17.10.2018 okresný úrad podal vyjadrenie v zmysle § 9 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ ZOPK k vydaniu územného rozhodnutia a stavebného povolenia pre stavbu „Usmernenie potoka Od Kameňolomu a výstavba vodnej plochy“ v k. ú. Údol, kde okresný úrad uviedol, že z hľadiska štátnej správy ochrany prírody a krajiny nebudú dotknuté záujmy ochrany prírody a krajiny, avšak vzhľadom k časovému vymedzeniu skutku (od 10.10.2018) je nepochybné, že odstránenie vegetačného krytu a poškodenie biotopov bolo obžalovaným vykonané bez vyjadrenia príslušného orgánu ochrany prírody v zmysle § 9 ods. 1 písm. b a písm. c/ ZOPK.

Konštatoval teda, že okresný súd nepostupoval správne ak prihliadal na predmetné stanoviská okresného úradu, teda na podanie č. OU-SL-OSZP-2018/008689-002 zo dňa 17.10.2018, nakoľko ak by sme prijali prezentovaný záver okresného súdu, ktorý sa opiera o vyjadrenie okresného úradu, kde je konštatované, že z hľadiska štátnej správy ochrany prírody a krajiny nebudú dotknuté záujmy ochrany prírody a krajiny je nepochybné, že predmetné stanovisko bolo vydané až po časovom vymedzení skutku uvedenom v obžalobe, čo bez akýchkoľvek pochybností preukazuje nesprávny postup súdu a nesprávne právne úvahy v uvedenom smere.

Odhliadnuc od uvádzanej časovej irelevancie stanoviska okresného úradu, sp. zn. OU-SL-OSZP-2018/008689-002 zo dňa 17.10.2018 mal za potrebné dodať, že obžalovanému je v podanej obžalobe kladené za vinu, že skutku sa mal dopustiť tým, že bez akéhokoľvek súhlasného záväzného stanoviska alebo vyjadrenia príslušného orgánu ochrany prírody v zmysle § 6 ods. 2, § 9 ods. 1 písm. b/, d/, l/, p/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, pričom z obsahu vyjadrenia zo dňa 17.10.2018 vyplýva len stanovisko okresného úradu v zmysle § 9 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ ZOPK, ktorým sa okresný úrad vyjadril k prerokovaniu stavebného zámeru, resp. ku konaniu o stavebnom zámere (§ 9 ods. 1 písm. b/ ZOPK) a k overovaniu projektu stavby (§ 9 ods. 1 písm. c/ ZOPK), avšak jeho obsahom nie je vyjadrenie podľa § 9 ods. 1 písm. d/, l/, p/ ZOPK, čo je obsahom skutkovej vety žalovaného skutku, prác na predmetnom území a čo je podstatné z hľadiska posúdenia viny obžalovaného.

Aj napriek tomu, že okresný súd v 3. odseku na strane 11 odôvodnenia rozsudku konštatuje, cit.: „...pokiaľ mal postupovať v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 písm. l/ ZOPK, tak podanou obžalobou, resp. ani obvinenie mu nebolo vznesené vo vzťahu k výrubu drevín a že pokiaľ mal postupovať v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 písm. p/ ZOPK, tak v danom prípade sa nejednalo o vydanie rozhodnutia v konaniach týkajúcich sa prevencie a nápravy environmentálnych škôd na chránených druhoch a chránených biotopoch podľa osobitného predpisu a teda nebolo povinnosťou obžalovaného žiadať také stanovisko podľa § 9 ods. 1 písm. p/ ZOPK.“, prezentované závery okresný súd žiadnym spôsobom neodôvodnil a teln stručne skonštatoval vyššie uvedené. Na základe uvedeného prokurátor konštatoval, že ani v tomto smere okresný súd postupoval v rozpore so zásadou voľného a logického hodnotenia dôkazov v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. poriadku.

Nemohol súhlasiť ani s hodnotením výpovedí svedkov N. O. (bývali starosta obce Údol) a I. P. Q. (starosta obce Údol od 10.12.2018) zo strany okresného súdu, kde súd (predposledný odsek na str. 13) konštatuje, že cituje „Z výpovedí I. Q. a N. O. teda vyplývajú skutočnosti svedčiace o tom, že zo strany samotnej obce neboli príslušné konania vedené nijako odborne a so zameraním na podstatu veci a činnosť, resp. skôr nečinnosť obce v danej problematike v dotknutom prípade nemôže taktiež nijako byť obžalovanému na ťarchu.“, nakoľko takto prezentovaný záver súdu, ktorý svojim spôsobom prenáša zodpovednosť zo strany obžalovaného na obce, žiadnym spôsobom nespochybňuje rozhodnutie o vine obžalovaného. Z pohľadu obžaloby je podstatné, že obžalovanému je kladné za vinu,

že postupoval v rozpore s konkrétnymi ustanoveniami ZOPK, pričom vykonanie čiastkových krokov, teda podanie žiadosti o vyjadrenie, resp. stanovisko okresnému úradu, žiadnym spôsobom nemohlo nahradiť príslušné konanie, ktoré malo prebehnúť a ktorého výsledkom by po splnení všetkých zákonných podmienok bolo vydanie príslušného rozhodnutia.

Z pohľadu prokuratúry je dostatočne preukázané aj to, že obžalovaný postupoval v rozpore s ustanoveniami § 3 ods. 1 a § 4 ods. 1 ZOPK, čo je zrejmé z výsledkov vykonaného dokazovania a je nesporné, e vzhľadom k vzniku následku (odbagrovanie kopca), obžalovaný žiadnym spôsobom nechránil prírodu a krajinu pred jej ohrozovaním, poškodzovaním a ničením, keďže pri vykonávaní prác na predmetnom pozemku preukázateľne zničil rastliny a biotopy.

Sumárne uvádza, že nesprávne ustálený skutkový stav, ako aj pochybenia okresného úradu pri hodnotení výsledku vykonaného dokazovania, na ktoré poukazuje v odôvodnení odvolania, majú za následok nesprávne rozhodnutie súdu o oslobodení obžalovaného A. B. spod obžaloby, pričom z odôvodnenia oslobodzujúceho rozsudku nevyplýva, aby súd pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania postupoval v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. poriadku a zároveň je nepochybné, že okresný súd konal nad rámec ustanovenia § 1 Tr. poriadku, keďže z argumentácie odôvodnenia rozsudku vyplýva skôr obhajoba obžalovaného ako objektívne rozhodnutie, ktoré by malo oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti mal za to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané naplnenie všetkých pojmových znakov prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c/, ods. 5 písm. b/ Tr. zákona účinného od 06.08.2024 a navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil prvostupňové rozhodnutie okresného súdu a vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr., podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Okresný súd svoje rozhodnutie o oslobodení obžalovaného spod obžaloby odôvodnil tým, že vyhodnotiac výsledky vykonaného dokazovania po jeho doplnení, a to jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti, dospel k záveru, že skutok, pre ktorý bola voči obžalovanému podaná obžaloba, nie je trestným činom.

Vykonávanie činností na dotknutej parcele, avšak bez bližšieho časového určenia a bez toho, aby bolo zrejmé, či išlo o vykonávanie činností obžalovaným, vyplýva z výpovedí svedkov:

- G. H., vlastníčky vedľajšej parcely, ktorá dňa 02.07.2021 na hlavnom pojednávaní vypovedala, že sa k veci nevie vyjadriť, lebo vôbec nevedela, že tam majú pozemok; nevedela uviesť kde presne sa nachádza pozemok obžalovaného, ani nevidela vlastnými očami nejakú činnosť obžalovaného, ale zároveň uviedla, že keď chodí okolo, tak videla, že je to tam teraz rozkopané, i keď nevie či to rozkopané je obžalovaného, ale ľudia hovorili, že to robí obžalovaný, že on to kúpil. Nevedela uviesť kedy si prvýkrát všimla, že parcela je rozkopaná, ani či na parcele boli nejaké stroje alebo sa tam pohybovali nejakí ľudia;
- svedka I. J. K., bývalého predsedu družstva v Údole, ktorý dňa 17.09.2021 na hlavnom pojednávaní vo výpovedi uviedol, že vo vzťahu ku družstvu nemal s obžalovaným žiadne sporné veci; túto aktivitu nijako nesledoval, bol tam zásah, veď to vidno z auta, lebo je to blízko cesty; videl, že tam boli nejaké stroje, ale nijako bližšie sa tým nezaoberal a nevedel, či je súhlas na to, alebo nie, ani nevie, kedy tie práce začali; išlo o parcelu ako sa ide z Údola smerom na Plavnicu, za prvou zákrutou; pre neho to bola skala a okolie skaly, družstvo to nikdy nevyužívalo; nevedel uviesť aký druh vegetácie bol na predmetnej parcele; kým malo ešte družstvo v užívaní ten pozemok, neboli ani svedok ani družstvo upozornení nejakými orgánmi ochrany prírody, že na tej parcele je nejaký biotop európskeho významu, keďže ak tam družstvo nerobilo žiaden zásah, aktivitu, tak nebolo treba nejaké povolenie;
- svedka J. C., ktorý na hlavnom pojednávaní dňa 17.09.2021 uviedol, že s tým nemá nič a ani nechce mať nič, podľa neho to nebola skala ale ruinovisko, teda také rozbité, taký kamenec, kde je to silný, agresívny vápenec, niekedy tam pálili vápno, keď bol ešte chlapec asi v rokoch 1965, 1970. Zároveň

uviedol, že sa tam ťaží, pričom či má obžalovaný povolenie, či nemá povolenie, s tým nemá svedok nič, ani sa o to nezaujímal. Nevie, kto tie práce vykonával, tam to bolo také rozbité, sem tam kriky, také trnovce, kamence, na cestu odtiaľ padali kamene. Naposledy bol na tej parcele asi pred 20 - 25 rokmi, ešte keď robil na družstve, potom už len chodil okolo po ceste. Ohľadom prác vykonávaných na predmetnej parcele ho nikto nekontaktoval. Nevedel uviesť, kedy začali ťažobné práce na predmetnej parcele. Pred predmetnými ťažobnými prácami vykonávanie iných prác na danej parcele v minulosti neregistroval.

- svedka A. A. L. K., od ktorého podľa listín predložených katastrálnym odborom Okresného úradu Stará Ľubovňa parcelu KNC č. XXXX k. ú. F. obžalovaný odkúpil, ktorý svedok dňa 02.07.2021 na hlavnom pojednávaní popísal vzdialený rodinný vzťah s obžalovaným, resp. s rodinou jeho manželky, pričom ďalej uviedol, že to, že bolo poškodené životné prostredie alebo nejaké biotopy, o tom znalosť nemá, ale nikdy neskúmal, či na danom pozemku také niečo je; podľa jeho názoru by to malo byť označené; uviedol, že na uvedenej parcele bol asi rok alebo dva predtým ako ju odpredal, čiže v roku 2016, 2017. Parcelu predal obžalovanému, pričom nevedel, aký zámer s ňou on má. Kým bol vlastníkom tejto parcely nevykonával na nej žiadne stavebné práce, nemal tam nejaké stroje alebo ľudí. Po odpredaní parcely prechádzal po ceste oproti a asi po roku, ako ju predal videl, že sú tam stroje, avšak nevedel bližšie popísať zmeny na parcele, keďže tieto z auta videl iba minimálne. Nezaujímal sa komu stroje patria. Kým bol vlastníkom, na liste vlastníctva nebol žiaden zápis, žiadne ťarchy, počas jeho vlastníctva mu žiaden štátny orgán neoznámil, že na parcele sa má nachádzať nejaká chránená rastlina, biotop alebo chránený živočích. Keď tam bol, bol tam neporiadok, ohniská, odpady, hlavne fľaše, plechovky, pneumatiky.

Z výpovedí ďalších svedkov bolo zistené, že:

- svedok B. C., bývalý zamestnanec obžalovaného (ktorý pracoval v jeho firme ako vodič), na hlavnom pojednávaní dňa 17.09.2021 uviedol, že nevie o ničom takom, že by sa udialo pred tým, ako tam došiel, ako bol na tej parcele. Doviezol tam asi nejaký bager, ktorý patril spoločnosti B., pre ktorú pracoval, nepamätal si už presne, kedy ho doviezol. Pre uvedenú spoločnosť pracoval v roku 2018, nevedel uviesť dokedy pre ňu pracoval. Odkedy tam doviezol ten bager, tak tam nebol. Nevedel uviesť, ako sa tam ťažilo, čo sa odtiaľ vyvážalo. V čase, keď tam priviezol bager, tak tá parcela bola zarastená, boli tam nejaké trávy, kriky, nebol tam nejaký zásah, že by tam niekto už niečo robil. Uviedol, že na predmetnej parcele bola ťažba, čo vie od kolegov, ktorí tam chodili, keďže on tam už potom nebol. Bager zložil na hlavnej ceste, tam potom prišiel už strojník, ktorý ho prevzal. Svedok na parcele priamo nebol, ale videl z cesty, že bola zarastená. Zároveň však na hlavnom pojednávaní, pri odstraňovaní rozporov oproti jeho výpovedi z prípravného konania v zásade potvrdil svoju skoršiu výpoveď učenú v konaní, kde k otázke koľkokrát a ohľadom akých činností bol svedok na dotknutej parcele – kde vo výpovedi v prípravnom konaní uvádzal to, že bager priviezol v lete 2018 a o dva mesiace neskôr tam prišiel s kamiónom, ktorým odvážal kameň, čo bolo možno dvakrát, uviedol, že po tej dobe si nepamätá všetky veci, ale keď bol vtedy vypočúvaný, dali mu denné záznamy z firmy a tak si spomenul, že tam bol. Nechodí tam pravidelne, ale keď to tam bolo tak zapísané, tak tam bola k otázke času, kedy bol svedok na dotknutej parcele uviedol, že boli mu na stôl predložené záznamy, nevie presne ktorý mesiac, ale keď to listoval a videl svoje písmo, tak si spomenul, že tam bol – pričom v prípravnom konaní uvádzal, že to bolo skôr v období leta 2018;

- svedok K. R. Q., zamestnanec obžalovaného v spol. B., na hlavnom pojednávaní dňa 17.09.2021 vypovedal, že o tom mu nie je známe nič, pretože je len radový zamestnanec. V B. pracuje a aj v roku 2018 pracoval ako špediér, pričom v roku 2018 do obce Údol previezli stroje, trávnatý porast bol odstránený a začalo sa tam rýpať kameň. Práce nevidel keď sa vykonávali. Bol tam, keď tam bol ešte trávnatý porast. Bolo to asi v júni 2018. Vlastníkom predmetnej parcely je obžalovaný. Odvoz techniky na predmetnú parcelu zabezpečili na pokyn zamestnávateľa, teda obžalovaného. Technika tam bola prevezená aby mohli vykonať práce ohľadom kameňa, drvenie kameniva. Ten kameň išiel všade na stavby, teda k nim dole na skládku a potom odtiaľ ho ďalší zamestnanci vozili kde bolo treba, na stavby. Nevedel uviesť ako sa naložilo s trávnatým porastom, ktorý tam bol. Na predmetnej parcele boli aj nejaké kroviny alebo dreviny, ale nevedel uviesť aké. Ďalej tiež uvádzal, že na predmetnej parcele bol v roku 2018 s obžalovaným a s niekým zo životného prostredia z mestského úradu z Ľubovne, nevedel uviesť kto to bol, pán z vodárni a pán z PIENAPU, oni tam všetko riešili s obžalovaným, on len zapísal, že mali poslať nejaké vyjadrenie na mestský úrad, kde ho následne doložili. O aké podanie išlo netuší, išlo asi o to, že potrebovali vyjadrenie od nich, že môžu na tej parcele pracovať. Nevedel, kto zastupoval PIENAP na tom stretnutí, ani aký bol z neho výstup, ani aké druhy tráv tam rástli. – tu treba doplniť, že svedok ohľadom uvedeného jednoznačne vypovedal, vychádzajúc z obsahu pripojeného spisu Okresného úradu Prešov č. OU-PO-OSZP1-2020/004955 o miestnom zisťovaní až z 25.09.2019, nakoľko nič obdobné v roku 2018 v danom mieste a v súvislosti s činnosťou obžalovaného (či už

realizovanou alebo v zmysle projektu stavby usmernenia potoka a výstavby vodnej plochy zamýšľanou) realizované nebolo. Pri odstraňovaní rozporov oproti jeho výpovedi z prípravného konania vo vzťahu k času začiatku prác na dotknutej parcele – kde vo výpovedi z prípravného konania uvádzal, že sa tam začalo pracovať v roku 2019, no nevedel sa presnejšie k tomu vyjadriť – uviedol, že nevie, keď tam bol 10.05.2018 s tými pánmi, či tam začali s prácami hneď alebo o tri mesiace neskôr, už si na to nepamätá.

- svedok J. S., vlastník susednej parcely, na hlavnom pojednávaní dňa 12.11.2021 uviedol, že do jeho parcely nebolo zasiahnuté, čo si dal aj zamerať. Na pozemku obžalovaného teraz nevidí robiť nič, v minulosti videl, že sa tam bagrovalo, ale nevedel uviesť, kedy sa tam začalo bagrovať, asi minulého roku, keď sa začala cesta v Plavnici, výpadovka. Parcela obžalovaného nebola orná pôda, ale bola to akoby skala; podľa svedka práce na parcele vykonával asi obžalovaný, resp. jeho firmy, a to odvážali kameň na cestu – obchvat Plavnice. Na otázku, či boli na danej parcele vykonávané práce predtým, ako svedok videl práce s bagrami, uviedol, že nie, nevie o tom. Na parcele pred týmito prácami bola v určitých častiach tráva a ako je hlavná cesta čo ide do Plavnice, svah bolo vidieť, že je tam kameň. Čo sa týka stromov, tak tam nejaké boli, a to čo si pamätá, také dve menšie sosny, nejaké dva jadlovce a z pravej strany v smere ako sa ide na Plavnicu kriaky, pričom teraz je tam vidieť kameň a po určitej časti hlinu, vegetácia tam už nie je, akurát kriaky z pravej strany ostali. Okolo tej parcely chodí pomaly každý deň. Vyjadril sa aj k rozporom v jeho výpovedi z prípravného konania, kedy v máji 2020 tiež uvádzal, že práce začali asi „minulého roku“ z čoho vyplýva, že 2019, kde odkázal na jeho výpoveď v prípravnom konaní.

Z výpovedí svedkov, ktoré boli v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní len čítané podľa § 263 ods. 1 Tr. por., vyplynulo nasledovné:

- svedok L. M. pri výsluchu v prípravnom konaní dňa zo dňa 17.06.2020 uviedol, že pracoval pre spoločnosť obžalovaného B. C. naposledy od roku 2018 do mája 2019, pričom pracoval ako strojník a na predmetnom pozemku v obci Údol, na skale, pracoval asi v mesiaci október, november 2018, a vykonával tam nejaké výkopové práce s pásovým bagrom pre obžalovaného. V zmysle jeho výpovede miesto, kde mal svedok rýpať s bagrom vytýčil samotný obžalovaný alebo majster L. C.. Práca spočívala v rozbíjaní skaly, zhŕňaní kameňa a jeho nakladaní na nákladné vozidlá. Svedok uviedol, že keď začal vykonávať práce v prospech obžalovaného na mieste sa už žiaden porast nenachádzal, a malá časť kopca už bola skopaná. Svedok na danom mieste pracoval približne jeden až dva mesiace.

- svedok J. A. pri výsluchu v prípravnom konaní dňa zo dňa 17.6.2020 uviedol, že v období jesene roku 2019 pracoval ako brigádnik pre obžalovaného a vo vzťahu k prácam v obci Údol na predmetnej skale svedok uviedol, že tam vykonával rýpacie práce na bagri. Pre obžalovaného pracoval zhruba tri týždne, kde s bagrom rozbíjal skalu na malé kúsky, ktoré potom zhŕňal, prišli nákladné autá a kameň odviezli, svedok však nevie kde. V čase, keď vykonával práce na danom pozemku už bola časť skaly rozbitá, teda práce už boli rozbehnuté, odkedy však svedok nevedel, pričom keď tam vykonával práce žiaden porast tam už nebol. Svedok uviedol, že práce mu zadával priamo obžalovaný, pre ktorého v obci Údol vykonával práce aj v roku 2018, no na inom mieste, opäť však potvrdil, že keď vykonával práce na skale smerom od cesty k družstvu, tak už tam bola čistá skala.

- svedok J. H. pri výsluchu v prípravnom konaní dňa 30.06.2020 uviedol, že od mája do novembra 2018 pracoval pre spoločnosť B. C., teda pre obžalovaného ako vodič nákladnej dopravy, pričom vo vzťahu k predmetnému pozemku č. 1840 uviedol, že obžalovaný mu v minulosti uviedol, že tam má nejaký lom, z ktorého odváža vyťažený kameň medzi obce Údol a Plavnica, kde mal obžalovaný skladisko tohto kameňa. Čo sa týka samotných prác svedok uviedol, že sa nevie vyjadriť kedy sa uskutočnili, kto ich uskutočňoval, ani o aké práce išlo. Vie len, že sa tam mal ťažiť kameň. V tom čase na danom pozemku pre obžalovaného nepracoval, lebo robil na inom kamióne, ktorý mal iný náves; nevedel sa vyjadriť k tomu, ktorí pracovníci na danom pozemku pracovali, ani k pôvodnému a súčasnému stavu dotknutého pozemku, lebo tam v živote nebol.

- z výpovede svedka T. A. pri výsluchu v prípravnom konaní dňa zo dňa 17.06.2020 vyplynulo, že je zamestnancom spoločnosti B. C., a to od mesiaca február 2020. Predtým pracoval tiež pre neho, kde obsluhoval pracovné stroje., avšak vo vzťahu k dotknutému pozemku uviedol, že na tomto pozemku v minulosti pre obžalovaného nevykonával žiadne práce, až neskôr, keď tam obsluhoval pracovný stroj a rýpal skalu, ktorá sa zhŕňala a vyvážala. Pre uvedenú spoločnosť pracoval aj v minulosti, no nie na danej skale v obci Údol. K pôvodnému stavu predmetného pozemku uviedol, že išlo o kopec, no nevedel uviesť, čo na tom kopci bolo; toho času je kopec asi z polovice odstránený.

Z dotknutých výpovedí vyplývajú náznaky toho, že príslušné práce na dotknutej parcele mali byť vykonávané na pokyn zo strany obžalovaného.

Samotný obžalovaný na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby a postupe podľa § 257 Tr. por., rovnako ako počas prípravného konania, využil právo nevypovedať, následne sa ďalších termínov hlavného pojednávania nezúčastňoval. Na hlavnom pojednávaní vypovedal dňa 30.06.2025, kde uviedol, že predtým a aj po tom, čo sa stal výlučným vlastníkom parcely č. KN-C 1840 k. ú. F. tento pozemok niekoľkokrát osobne prešiel a obhliadol, pričom na pozemku boli pozostatky po ohniskách, ako aj navezený odpad; v čase po tom, ako sa stal jeho vlastníkom, sa na tomto pozemku nenachádzali porasty borievky obyčajnej, ani suchomilné travinno-bylinné a krovinové porasty, a ani pionierske porasty z rezu *Alyso-sedion albi*, keďže po začatí tohto konania si vyhľadal o aké rastliny a porasty sa jedná a ako vyzerajú a po tom, čo sa stal vlastníkom daného pozemku, sa takéto rastliny na pozemku vôbec nenachádzali, rástli tam stromčeky, mladé borovice, ktorých rast znemožňoval, aby sa tam súčasne nachádzali takéto rastliny a porasty; pozemok kúpil bez akýchkoľvek tiarch a na LV nebol žiadny záznam o tom, že by daný pozemok mal byť biotopom nejakej osobitne chránenej rastliny a ani na ňom, ani v jeho blízkosti nebola umiestnená žiadna informačná tabuľa, z ktorej by boli tieto okolnosti zrejmé. Uviedol, že on neodstraňoval vegetačný kryt z daného pozemku, ani k tomu nedal nikomu pokyn, nakoľko krátko po tom, čo ho nadobudol, ho dal do nájmu osobe jemu blízkej, ktorú nebude menovať, aby jej nespôsobil trestné stíhanie a táto následne organizovala všetku činnosť na danom pozemku. Pokiaľ vie, k odstráneniu pôdneho krytu nedošlo v čase od 02.05.2018 do 10.10.2018, alebo neskôr. Na danom pozemku nikdy nevidel akúkoľvek jaštericu. Ďalej využil právo nevypovedať.

Pokiaľ aj by bol pripustený záver, že k dotknutým činnostiam dal pokyn, resp. ich realizoval on, je potrebné poukázať na to, že pre spáchanie stíhaného trestného činu je potrebné, aby na strane obžalovaného bolo dané zavinenie aspoň z nedbanlivosti (obžaloba mu kládla za vinu zavinenie úmyselné), avšak takáto skutočnosť nebola vyhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania nijako preukázaná, a to ani v podobe čo i len nevedomej nedbanlivosti, čo vyplýva z ďalších dokazovaním zistených skutočností a vzhľadom na nižšie citovanú právnu úpravu účinnú v rozhodnom čase:

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z. – zákon o ochrane prírody a krajiny (ďalej iba „ZOPK“), každý je povinný chrániť prírodu a krajinu pred ohrozovaním, poškodzovaním a ničením a starať sa podľa svojich možností o jej zložky a prvky na účel ich zachovania a ochrany, zlepšovania stavu životného prostredia a vytvárania a udržiavania územného systému ekologickej stability.

Podľa § 4 ods. 1 ZOPK, každý je pri vykonávaní činnosti, ktorou môže ohroziť, poškodiť alebo zničiť rastliny alebo živočchy, alebo ich biotopy, povinný postupovať tak, aby nedochádzalo k ich zbytočnému úhynu alebo k poškodzovaniu a ničeniu.

Podľa § 9 ods. 1 písm. b/ ZOPK, orgán ochrany prírody je dotknutým orgánom v konaniach podľa osobitných predpisov vo veciach ochrany prírody a krajiny, najmä ak ide o vydanie územného rozhodnutia.

Podľa § 9 ods. 1 písm. c/ ZOPK, orgán ochrany prírody je dotknutým orgánom v konaniach podľa osobitných predpisov vo veciach ochrany prírody a krajiny, najmä ak ide o vydanie stavebného povolenia na stavbu alebo zmenu stavby.

Podľa § 9 ods. 1 písm. d/ ZOPK, orgán ochrany prírody je dotknutým orgánom v konaniach podľa osobitných predpisov vo veciach ochrany prírody a krajiny, najmä ak ide o vydanie povolenia terénnych úprav, prác alebo zariadení, ak sa nevyžaduje územné rozhodnutie.

Podľa § 9 ods. 1 písm. l/ ZOPK, orgán ochrany prírody je dotknutým orgánom v konaniach podľa osobitných predpisov vo veciach ochrany prírody a krajiny, najmä ak ide o vydanie povolenia na výrub drevín podľa osobitných predpisov.

Podľa § 9 ods. 1 písm. p/ ZOPK, orgán ochrany prírody je dotknutým orgánom v konaniach podľa osobitných predpisov vo veciach ochrany prírody a krajiny, najmä ak ide o vydanie rozhodnutia v konaniach týkajúcich sa prevencie a nápravy environmentálnych škôd na chránených druhoch a chránených biotopoch podľa osobitného predpisu.

Podľa § 6 ods. 2 ZOPK, ak orgán ochrany prírody a krajiny vo vyjadrení podľa § 9 ods. 1 upozorní, že činnosťou, ku ktorej sa dáva vyjadrenie, môže dôjsť k poškodeniu alebo zničeniu biotopu európskeho

významu alebo biotopu národného významu, je na uskutočnenie tejto činnosti potrebný súhlas orgánu ochrany prírody. Súhlas obsahuje aj

- a/ identifikáciu biotopu európskeho významu a biotopu národného významu,
- b/ popis jeho stavu,
- c/ mapové vymedzenie hranice biotopu,
- d/ vymedzenie pozemkov, ak svojím umiestnením a využitím súvisia s realizáciou súboru opatrení potrebných na zachovanie alebo obnovu priaznivého stavu biotopu,
- e/ určenie relatívnej plochy biotopu európskeho významu k výmere toho istého biotopu v rámci príslušného biogeografického regiónu na území Slovenskej republiky.

Z výpovede svedka A. H. A., vedúceho odboru starostlivosti o životné prostredie na Okresnom úrade v Starej Ľubovni, na hlavnom pojednávaní dňa 07.05.2021 vypovedal, že neevidujú žiadnu žiadosť obžalovaného k činnostiam, ktoré boli vykonávané v k. ú. F., preto k predmetnej činnosti nevydali žiadne stanovisko, ani vyjadrenie, ani rozhodnutie – avšak v tomto smere je táto výpoveď vyvrátená obsahom spisov dotknutého orgánu, ako bude uvedené nižšie. Svedok zároveň poukázal, na to že evidenciu biotopov európskeho významu okresný úrad nevedie, vedie ju Štátna ochrana prírody SR a vzhľadom na skutočnosť svedkom tiež uvedenú, a to, že takéto biotopy sa priamo v teréne nevyznačujú.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný nadobudol parcelu reg. C parc. č. 1840 v k. ú. F. – ostatné plochy o výmere 26873 m² dňa 02.05.2018, a to povolením vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v jeho prospech podľa kúpnej zmluvy (V 710/2018 z 02.05.2018 – 25/2018, viď výpisy z LV č. XXXX k. ú. F. nachádzajúce sa v spise, resp. kópiu spisu katastrálneho odboru Okresného úradu Stará Ľubovňa - č. l. 259 - 263 spisu). Podľa správy spoločnosti R. O., C. z 12.6.2019 (č. l. 256 spisu) jej obžalovaný zadal objednávku na vypracovanie projektu pre územné rozhodnutie a stavebné povolenie k projektu „Usmernenie potoka Od Kameňolomu a výstavba vodnej plochy“, ktorú objednávku obdržala spoločnosť 10.05.2018 a v tom čase sa nehnuteľnosť nachádzala v pôvodnom stave a preto pre menovanú spoločnosť nebolo potrebné vyhotovovať fotodokumentáciu, lebo v čase zadania sa stretli s vlastníkom nehnuteľnosti (teda obžalovaným) na mieste samom a zadali spracovanie výškopisného a polohopisného zamerania na pozemku (ktorý tejto spoločnosti bol doručený 18.5.2018 – viď listina predložená svedkom B. na HP dňa 17.09.2021, č. l. 613 spisu) a podklad si zaobstarali cez portál Google maps. Len pre úplnosť, už v danej správe spoločnosti R. O. je uvedené, že majú vedomosť o zmene stavu nehnuteľnosti, čo im oznámil obžalovaný. ŠOP - Správa PIENAP podaním z 25.10.2018 adresovaným Generálnej prokuratúre SR, s poukazom na terénnu obhliadku z 10.10.2018, avizovala zaznamenanie činnosti vykonávanej (podľa jej názoru) banským spôsobom a žiadala o jej prešetrenie (č. l. 284 spisu), k čomu pripojila i fotografie zachytávajúce následky danej činnosti v čase kedy ňou bola zistená (č. l. 293 spisu). Z uvedených skutočností vyplýva, že v roku 2018, boli vykonané na príslušnej časti parcely 1840 zásahy v podobe terénnych úprav, majúce za následok odstránenie vegetačného krytu. Obžalovaný pritom prostredníctvom splnomocnenca, spoločnosti R. O., C., dňa 24.09.2018 podal Okresnému úradu Stará Ľubovňa, odboru starostlivosti o životné prostredie, žiadosť o „vydanie stanoviska k novostavbe Usmernenie potoka od Kameňolomu a výstavba vodnej plochy pre územné rozhodnutie“, ku ktorej pripojil projekt pre územné rozhodnutie, spolu s výkresmi 01 až 08 (ako sú tieto listiny vo vyšetrovacom spise na č. l. 317-328 – konkrétny rozsah v akom príslušné listiny okresný úrad v tom-ktorom konkrétnom spise, ktoré založil na základe žiadosti obžalovaného ponechal vyplýva z pripojených spisoch úradu).

Na uvedenú žiadosť uvedený odbor okresného úradu (ako vyplýva z jeho pripojených spisov):

- podaním zo 04.10.2018 pod č. OU-SL-OSZP-2018/007927-002 podal vyjadrenie, že k vydaniu územného rozhodnutia nemá pripomienky, požadoval len, okrem iného, aby projektová dokumentácia k vydaniu stavebného povolenia bola doplnená o údaje ohľadom vzniknutých odpadov (výkopovej zeminy – zemina a kamenivo) a uvedenie množstva a ako sa s nimi bude nakladať (v smere zhodnotenia či zneškodnenia);
- a najmä podaním č. OU-SL-OSZP-2018/008689-002 zo 17.10.2018 (č.l. 665 spisu, resp. viď pripojený spis okresného úradu č. OU-SL-OSZP-2018/008689) podal na jeho žiadosť o vydanie stanoviska vyjadrenie v zmysle § 9 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ ZOPK k vydaniu územného rozhodnutia a stavebného povolenia pre stavbu „Usmernenie potoka Od Kameňolomu a výstavba vodnej plochy“ v k. ú. F., kde okresný úrad uviedol, že z hľadiska štátnej správy ochrany prírody a krajiny nebudú dotknuté záujmy ochrany prírody a krajiny. Uvedené vyjadrenie neobsahovalo žiadne upozornenie v zmysle § 6 ods. 2 ZOPK (že činnosťou, ku ktorej sa dáva vyjadrenie, môže dôjsť k poškodeniu alebo zničeniu biotopu

európskeho významu alebo biotopu národného významu a teda, že je na uskutočnenie tejto činnosti potrebný súhlas orgánu ochrany prírody).

Na základe takýchto stanovísk teda nemožno na strane obžalovaného vyvodiť akékoľvek zavinenie, a to ani len v podobe nedbanlivostnej. Pokiaľ sa totiž vyššie menovaný štátny orgán vyjadril, že k vydaniu územného rozhodnutia nemá pripomienky a navyše, že z hľadiska štátnej správy ochrany prírody a krajiny nebudú dotknuté záujmy ochrany prírody a krajiny, nebolo možné či už od obžalovaného alebo od akejkoľvek inej osoby spravodlivo požadovať, aby nejakým spôsobom preverovala tieto vyjadrenia, pátrala u iných orgánov po ich názoroch a pod..

Obžalovanému teda bolo dané zo strany okresného úradu vyššie uvedené kladné stanovisko podľa § 9 ods. 1 písm. b/, písm. d/ ZOPK. Zároveň, čo sa týka podanej obžaloby a obžalovanému ňou za vinu kladeného konania, treba uviesť, že pokiaľ mal postupovať v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 písm. l/ ZOPK, tak podanou obžalobou, resp. ani obvinenie mu nebolo vznesené vo vzťahu k výrubu drevín a že pokiaľ mal postupovať v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 písm. p/ ZOPK, tak v danom prípade sa nejednalo o vydanie rozhodnutia v konaniach týkajúcich sa prevencie a nápravy environmentálnych škôd na chránených druhoch a chránených biotopoch podľa osobitného predpisu a teda nebolo povinnosťou obžalovaného žiadať také stanovisko podľa § 9 ods. 1 písm. p/ ZOPK.

Zároveň je treba uviesť, že z výpovede svedka I. J. B., konateľa RG Ateliér, dňa 17.09.2021 na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že začiatkom mája 2018 ho oslovil obžalovaný, že má nejaké pozemky v k. ú. F. a chcel by tam riešiť svoj zámer, ktorý mal mať názov rekreačné plochy. Svedok mu vysvetlil aký je postup, čo budú potrebovať robiť, spraviť zámer, spraviť architektonickú štúdiu, túto dať odsúhlasiť obecnému úradu, resp. obci a následne podniknúť kroky na to, aby sa pustili do územného konania. Viac menej obžalovaný s tým súhlasil, dohodli sa; dali spracovať výškopisné a polohopisné zameranie celého územia (k tomuto svedok predložil geometrické vyhotovenie uvedeného zamerania – pracovnú verziu, spolu s dokladom o čase jeho doručenia svedkovi – resp. spoločnosti R. O.). Následne absolvovali stretnutia so Slovenským vodohospodárskym podnikom („SVP“), pretože chceli tvoriť nejakú vodnú plochu a potrebovali vodný zdroj. To stretnutie bolo asi v auguste alebo v septembri 2018. Vyjadrili sa im v októbri 2018. Myslí, že dovtedy na tej parcele práce neprebíhali. Bol sa tam pozrieť na tvar miesta s pracovníkom SVP v tom čase – august, september 2018. Tam sa dohodli, ako to spracovať, aby to malo podmienky, ktoré potrebuje mať SVP, a následne dostali súhlasné stanovisko. Projekt pre územné rozhodnutie bol spracovaný, na základe čoho začali inžiniersku činnosť v rámci územného konania. Územné konanie neinicovali, lebo problém so životným prostredím ich zastavil. Mali vyjadrenia správcov inžinierskych sietí k projektu pre územné rozhodnutie, mali vyjadrenie SVP, všetko kladné. Mali aj vyjadrenie OR HaZZ v Starej Ľubovni, aj kladné stanoviská z Okresného úradu Stará Ľubovňa, odbor životného prostredia (k tomuto svedok predložil do spisu aj už vyššie spomínané podania Okresného úradu Stará Ľubovňa, odboru starostlivosti o životné prostredie, adresované obžalovanému, resp. spoločnosti R. O., C., zo dňa 04.10.2018 a 17.10.2018). Svedok na základe toho nemal najmenšiu pochybnosť o tom, že na tom území sa nenachádzajú žiadne vzácne biotopy a rastliny európskeho alebo slovenského významu, keďže podľa jeho vyjadrenia to mal potvrdené Okresným úradom životného prostredia v Starej Ľubovni, teda podaním zo 17.10.2018 a jasne mu z toho stanoviska vyšlo, že nebudú dotknuté záujmy ochrany prírody a krajiny. Pokiaľ vie, sú pre nich poradným orgánom TANAP a PIENAP, a tieto vyjadrenia si mali zabezpečiť oni a na základe toho dať stanovisko im. Objednávku na svoj zámer a na vypracovanie projektovej dokumentácie s názvom stavby „Usmernenie potoka od Kameňolomu a výstavba vodnej plochy“ pre územné rozhodnutie, stavebné povolenie a inžiniersku činnosť im obžalovaný dal dňa 10.05.2018. Svedok nevedel posúdiť z hľadiska vegetácie, či v čase, keď vykonal obhliadku s obžalovaným, tam boli nejaké rastliny, ktoré majú nejaký význam, ale zdalo sa mu, že je tam klasické rastlinstvo, tráva, náletové dreviny, kriaky popri ceste. Vtedy tam bol pôvodný stav, neboli tam žiadne stroje, žiadni ľudia. Na otázku, či svedok podal za obžalovaného alebo v jeho mene nejaké návrhy na začatie nejakých konaní súvisiacich so stavbou, ohľadom ktorej svedka obžalovaný oslovil svedok uviedol, že podali žiadosti pre rôzne inštitúcie, vrátane najzákladnejšieho vyjadrenia, ktoré si žiada stavebný úrad, a to je žiadosť o záväzné stanovisko obce. Od obce dostali súhlasné stanovisko, bolo to 24.09.2018, potom sa posúvali ďalej - k tomuto svedok predložil záväzné stanovisko obce Údol, adresované A. B., vydané k podaniu adresáta z 24.09.2018, bez uvedenia sp. zn. príslušného konania obce, s uvedením mena starostu P. Q. bez podpisu. Toto stanovisko im bolo doručené asi do elektronickej poštovej schránky – o čom však v celom konaní doklad predložený nebol, avšak s poukazom na vyššie uvedené vyjadrenia okresného úradu, nijako to nemení záver o tom, že

obžalovanému nemožno pričítať žiadne zavinenie a skutok kladený mu za vinu vyhodnotiť ako trestný čin.

Ešte dňa 11.7.2018 obžalovaný podal obci Údol návrh na vydanie územného rozhodnutia podľa § 39b ods. 3 písm. e/ stavebného zákona (zákon č. 50/1976 Zb. – ďalej tiež iba „SZ“) – návrh bol prijatý pod ObÚ-071/2018, a to podľa jeho obsahu na vykonanie terénnych úprav, ktoré sa budú vykonávať za pomoci prác podobných ťažobným prácam a s nimi súvisiacimi prácami, a ktorých účelom podľa návrhu malo byť likvidovanie nebezpečného priestoru po dobývaní lokálneho malého kameňolomu, ktoré mali prebiehať pričom bude dochádzať k rozrušovaniu a nakladaniu horniny a jej odvážaniu na miesto ďalšieho využitia a po skončení terénnych úprav vzniknutá plocha dostane podobu rovného terénu. O tomto návrhu nebolo nijako rozhodnuté, len v zmysle poznámky v obsahu spisu (rubová strana obalu) vyplýva, že ho obžalovaný 20.09.2018 „stiahol“ – dňa 30.06.2025 na hlavnom pojednávaní vypočutý svedok N. O., vtedajší starosta obce k uvedenému nevedel povedať nič bližšie, uviedol síce, že ho žiadali aby doložil doklady a že žiadosti boli asi písomne, ale nič také z predložených spisov obce, osobitne z obdobia kedy svedok bol ešte jej starostom nie je preukázané, osobitne nie z vyššie uvedeného ObÚ-071/2018. Svedok uviedol, že riešilo to obecné zastupiteľstvo, avšak zo zápisníc predložených obcou dňa 16.05.2025, konkrétne zo zápisnice č. 26 zo zasadnutia obecného zastupiteľstva z 24.05.2018 vyplynulo len zo záveru jeho bodu 9 (diskusia), že obecné zastupiteľstvo žiada starostu prejednať s vlastníkom CKN XXXX stavebné aktivity na pozemku – svedok sa k tomu nevedel nijako relevantne vyjadriť.; rovnako ani k skutočnostiam uvedeným v bode 10 zápisnice č. 27 zo zasadnutia obecného zastupiteľstva z 23.07.2018, kde je uvedené, že 11.07.2018 bol obci doručený návrh na vydanie územného rozhodnutia vo vzťahu k parcele č. 1840, čo obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie, avšak len žiadalo starostu o jednanie so žiadateľom a majiteľom pozemku za účelom prípravy podkladov na doplnenie žiadosti – či však nejaké jednanie svedok s obžalovaným vykonal, z jeho výpovede zistené nebolo, vyjadriť sa nevedel.

Až v spise obce č. ObU 103/2018, sa nachádza listiny datovaná dňom 26.02.2019 ako záväzné stanovisko, pričom obec na dožiadanie súdu, podaním doručeným dňa 25.11.2021 uviedla, že obec také vyjadrenie vypracovala 26.02.2019, avšak záväzné stanovisko nebolo nikdy podpísané ani nikomu doručené.

Svedok I. P. Q., starosta obce Údol od 10.12.2018, na hlavnom pojednávaní dňa 17.09.2021 uviedol, že keď prišiel za starostu obce, už sa pracovalo na tej skale s bagrami, bagrovalo sa tam, pričom s prácami sa začalo zhruba pár mesiacov pred jeho nástupom za starostu; uviedol, že to vykonával obžalovaný, jeho firma, jeho ľudia. Ďalej doplnil, že predchádzajúce zastupiteľstvo, ako aj starosta, nemali proti tomu nič, ani obec, ale musel mať všetky vzťahy vysporiadané voči životnému prostrediu, okresnému úradu, teda aby to mal voči všetkým inštitúciám; boli podané žiadosti na obec, a to jedna ešte za jeho predchodcu, ku ktorej sa nevedel bližšie vyjadriť a jedna po jeho nástupe za starostu, kde obžalovaný chcel vybudovať nejaké jazero. Táto druhá žiadosť bola doručená obecnému úradu asi niekedy na jar alebo v lete 2019. Bolo to na zastupiteľstve prebrané, kde dospeli k záveru, že pokiaľ bude mať všetky vzťahy vysporiadané, tak sa môžu o niečom baviť, pričom obec ani iné stanovisko nevydala. Ku charakteru a stavu vegetácie na predmetnej parcele pred začatím prác sa nevedel vyjadriť, keďže nie je odborník v tejto oblasti, uviedol však, že predtým tam boli nejaké kríky, stromčeky nie veľké, nejaké ihličnany. Na otázku, či bola informovaná obec Údol predtým ako sa to stalo, ako sa toto začalo šetriť, že na tom pozemku, ktorý kupoval obžalovaný sa nachádza nejaký biotop európskeho významu uviedol, že všetko sa stalo (t.j. kúpa pozemku, aj začatie tých prác) predtým, ako nastúpil ako starosta, teda nevedel, či nejaká takáto informácia bola obci poskytnutá. Dňa 30.04.2025 bol svedok Q. na hlavnom pojednávaní opäť vypočutý, doplnil, že boli predložené nejaké vizualizácie, prerokované na obecnom zastupiteľstve s tým, že obec dá súhlasné stanovisko až keď bude mať obžalovaný všetky príslušné stanoviská od príslušných orgánov – avšak potvrdil, že o aké ide, ktoré treba predložiť mu obec nekonkretizovala; k záväznému stanovisku z 26.02.2019 zo spisu ObU-103/2018 uviedol, že on nič také nepodpísal a je tam prijímacia pečiatka, zrejme to oni predpripravili a doručili obci; že obec nekonkretizovala v podaní z 1.8.2019 aké konkrétne zákonom predpísané povinnosti musia byť splnené pre vydanie samotného požadovaného stanoviska uviedol, že to bolo možno jeho neodbornosťou vtedy, že nevedel čo všetko k tomu treba.

Z výpovedí I. Q. a N. O. teda vyplývajú skutočnosti svedčiace o tom, že zo strany samotnej obce neboli príslušné konania vedené nijako odborne a so zameraním na podstatu veci a činnosť, resp. skôr

nečinnosť obce v danej problematike v dotknutom prípade nemôže taktiež nijako byť obžalovanému na ťarchu.

Zároveň vo vzťahu k absencii akéhokoľvek zavinenia na k tomu, že stíhaný skutok nemožno vyhodnotiť vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti ako trestný čin, treba uviesť, že v danom prípade nik ani objektívne nemohol mať vedomosť o tom, že na dotknutej parcele KN C č. XXXX v k. ú. F. sa majú nachádzať biotopy európskeho významu uvádzané v podanej obžalobe.

Z výpovede svedka I. P. Q., A., riaditeľa Správy PIENAP-u, zo dňa 02.07.2021 na hlavnom pojednávaní, totiž vyplynulo, že dotknutá lokalita je súčasťou tzv. bradlového pásma, ktoré je dlhé asi 650 km a v tejto časti prechádza územím Slovenska, pričom na tých bradlách sú z pohľadu ochrany prírody najcennejšie biotopy, ktoré sú viazané na substrát, podklad, na geologické zloženie a ide o biotopy, ktoré nenájdeme na ornej pôde alebo v iných spoločenstvách v tej krajine, pričom v roku 2014 v rámci štátnej ochrany prírody vykonali mapovanie jednotlivých častí územia okresov Stará Ľubovňa a Kežmarok za účelom vyhľadávania tzv. trvalých monitorovacích lokalít a pri tej príležitosti navštívili aj túto lokalitu, kde vykonali mapovanie druhového zloženia určených biotopov, teda na základe toho aká tráva a rastlina tam rastie sa vyšpecifikuje aký je tam biotop, neskôr sa tejto lokalite špecificky nevenovali, až v roku 2018 pri kontrole stavu krajiny si všimli, že sú nejaké aktivity na tej lokalite, jednalo sa o ťažbu materiálu, vápenca, zisťovali na banskom úrade či sa jedná alebo nejedná o ťažbu, neskôr asi dostali list, že sa o ťažbu nejedná, upozornili na tú skutočnosť aj okresný úrad. Uviedol, že z biotopov, ktoré zistili v roku 2014, tam vtedy na tej lokalite ostali ešte nejaké fragmenty, nebola ešte celá zničená, teraz je to už zničené celé. Mapovania v roku 2014 sa svedok osobne zúčastnil, pričom k tomu ako prebieha identifikácia lokality, v ktorej mapujú určité biotopy, uviedol, že pri tejto identifikácii nezisťujú čísla parciel; že v roku 2014 sa zamerali na plochu od štátnej cesty kde tá skala končila, z druhej strany bol ohraničený asi pasienkom, zo severnej strany tiež tam bola nejaká poľná cesta a asi potôčik, čo je zase iný biotop a dolná časť je vymedzená ďalšou cestou a potom je rieka Poprad. Takže v tej krajine to bolo v rámci ortofotomapy jasne rozlíšiteľné, pri mapovaní v roku 2014 bola výmera plochy, ktorá mala byť pokrytá porastom borievky, určená odhadom, a to na základe stavu v prírode, ako to svedok videl a zakreslil si to do mapy, skalku vyčlenil podľa mapy a do formulára si zaznamenal určité percento troch určených biotopov, ktoré percento sa stanovilo pri meraní v roku 2014. Od roku 2014 do roku 2018 sa podobné mapovanie v danom mieste na tejto lokalite už nerobilo. Zároveň však uviedol, že dotknutých vlastníkov pozemkov neinformovali o ich zisteniach a o tom, že sú tam biotopy európskeho významu, avšak pokiaľ idú vlastníci normálnym konaním, tak dostávajú informáciu pri konaní, ktoré vedie Okresný úrad, odbor životného prostredia alebo nejaký orgán ochrany prírody – tu treba zdôrazniť, že svedok A. uviedol, že samotný Okresný úrad Stará Ľubovňa nemal o takýchto skutočnostiach vedomosť (a svedčí o tom aj vyjadrenie úradu vyššie uvedené zo dňa 17.10.2018).

Ďalej svedok Q. vypovedal, že danú lokalitu neoznačovali žiadnym spôsobom alebo značkou, pretože to by bolo potrebné otabuľkovať celé Slovensko, že je tam nejaký biotop, čo je nereálne. Takto sú označované prírodné rezervácie alebo chránené územia. Poukázal tiež na to, že pozemok č. XXXX patrí do prvého stupňa ochrany, v ktorých sa tiež nachádzajú biotopy európskeho aj národného významu, avšak uviedol, že údaje o zistených biotopoch sa nezapisujú na katastri nehnuteľností, respektíve tieto informácie neposkytujú ani katastrálnym odborom, ak niekto žiada o podobné činnosti, ako boli vykonávané v tomto prípade, tak organizácia, v ktorej svedok pracuje, sa zúčastňuje na takomto konaní a upozorňuje v rámci stanovísk, že v danej lokalite sú nejaké biotopy, avšak je na rozhodnutí orgánu či ich stanovisko akceptuje alebo nie – z hore uvedených skutočností však vyplýva, že samotný Okresný úrad Stará Ľubovňa pri vydaní vyjadrenia zo 17.10.2018 nedisponoval žiadnymi informáciami či ani len indíciami, v dôsledku ktorých by pred jeho vydaním vôbec bol žiadal o nejakú pripomienku, resp. vyjadrenie sa pre účely podania svojho vyjadrenia Štátnu ochranu prírody – Správu PIENAP a samotný obžalovaný už vôbec akéhokoľvek možnosti nachádzania sa biotopov európskeho významu v dotknutej lokalite nemal ako zistiť, či dôvodne predpokladať, a to už vôbec nie z akýchkoľvek verejne dostupných zdrojov a takúto povinnosť zisťovania mu neukladal ani žiadny právny predpis.

Na základe vyššie vykonaného dokazovania, vyhodnotiac jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti preto nebolo možné dospieť k inému záveru, ako k tomu, že stíhaný skutok nie je trestným činom a preto okresný súd obžalovaného spod podanej obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť sa okresný súd už v tomto odôvodnení z dôvodu hospodárnosti nijako nezaobera výsledkami znaleckého dokazovania I. L. Q. vo vzťahu k výške škody, ktorá mala stíhaným skutkom byť spôsobená a námietkami obhajoby voči postupu a záverom znaleckého dokazovania..

Čo sa týka do skončenia vyšetrovania postupom podľa § 46 ods. 3 Tr. por. zo strany Slovenskej republiky – Ministerstva vnútra SR, Okresného úradu Stará Ľubovňa uplatneného nároku na náhradu škody, ktorá v danom prípade mala vzniknúť, ktorý nárok v rozsahu 143.674,53 eur bol uplatnený prostredníctvom v prípravnom konaní splnomocneného A. H. A., okresný súd vzhľadom na oslobodenie obžalovaného spod obžaloby, poškodenú podľa § 288 ods. 3 Tr. por. s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie pred príslušným orgánom štátnej správy podľa § 27 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania okresného prokurátora ako aj dôkazov, ktoré boli vykonané v štádiu prípravného konania a na hlavnom pojednávaní a dospel k záveru, že okresný súd na zistenie skutkového stavu vykonal všetky dôkazy tak ako to má na mysli ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. poriadku a tieto dôkazy aj v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. poriadku vykonal. Aj krajský súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že z vykonaných dôkazov nebolo preukázané, aby obžalovaný v čase, kedy odstraňoval pôvodný kryt na predmetnej parcele vediac, že na tejto sa nachádzajú biotopy európskeho významu. Táto skutočnosť okrem rozhodnutí Okresného úradu Stará Ľubovňa ochrany životného prostredia OU-SL-OSZP-2018/007927-002 zo dňa 04.10.2018 a rozhodnutia č. OU-SL-OSZP-2018/008689-002 zo dňa 17.10.2018 je zrejme aj z výpovede zástupcu toho úradu, svedka A., ktorý uvádzal, že ani okresný úrad o tom nevedel, aby na predmetnej parcele boli takéto biotopy, pričom sa jedná o orgán ochrany prírody, ktorý bol oprávnený vydávať príslušné rozhodnutia na práce na tejto parcele. Taktiež je potrebné poukázať na to, že ani na správe katastra na predmetnom liste vlastníctva ohľadne predmetnej parcely takéto ťarcha nebola vyznačená. To, že tieto úrady nevedeli o tom, že na predmetnej parcele sa nachádzajú biotopy európskeho významu je zrejme aj z výpovedí svedka I. P. Q., A., riaditeľa Správy PIENAP-u, z ktorej výpovedi vyplýva, že v roku 2014 vykonával na predmetnej lokalite mapovanie jednotlivých častí územia okresu C. D. a Q., pričom na predmetnej lokalite zistil biotopy európskeho významu, pričom však ďalej uviedol, že o tomto zistení neinformoval žiadne príslušné orgány, ale tieto informácie mal iba u seba v kancelárii. Taktiež svedok uviedol, že danú lokalitu neoznačoval žiadnym spôsobom, aby bolo zrejme, že na tejto sa nachádzajú biotopy európskeho významu, pretože by bolo potrebné otabuľkovať celé Slovensko, že je tam nejaký biotop, čo nie je reálne.

Je nesporné a dôkazmi potvrdené to, že na predmetnej parcele boli vykonávané práce, ktoré neboli vykonané banským spôsobom, o čom svedčia aj stanovisko banského úradu, pričom na tejto parcele mal vykonávať práce samotný obžalovaný. Podľa názoru krajského súdu neobstojí jeho obhajoba na hlavnom pojednávaní, že predmetný pozemok dal do prenájmu jednej osobe a o iné veci sa nestaral. Z výpovedí jednotlivých svedkov, pracovníkov obžalovaného vyplýva, že pokyn na vykonanie prác dával osobne týmto svedkom.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je preto dôvodné pochybenie o tom, či obžalovaný mohol vedieť o tom, že na predmetnej parcele sa nachádzajú biotopy európskeho významu. Pričom postupoval správne okresný súd, keď dospel k záveru, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba nie je trestným činom, pričom krajský súd poukazuje na zásadu in dubio pro reo, pri pochybnostiach o tom, či obžalovaný vedel o biotopoch na predmetnej parcele, a preto je správne rozhodnutie tohto súdu, keď obžalovaného spod obžaloby okresného prokurátora oslobodil.

Uznesenie bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.